

massa *Mislata* i *Mestalla* per poder pensar en una casualitat. En el *Rept.* de Múrcia (c. 1270) apareix tres cops en la forma *Mezlatay* com a nom d'una alqueria, potser de la banda de Cartagena: «en este padrón [d'aquesta banda] no es la alquería de *Mezlatay*, que es del concejo de Cartagena» (ed. Torres Fontes, p. 158): «VI taffullas acerca *Mezlatay*» «diemos en los absentes de *Mezlatay* a Bernat Argenter» (223.29). I G. Soriano en recollí variants *Mizatay* en un doc. de 1293 i *Misatall* en un de 1356 (*Vocab. Murc.*, p. 194, sense context ni explicació).

Sembla que es tracti d'un nom mossàrab, i en el fons duplicat del nostre *Mislata* (que en el *Rept.* de Val. apareix sobretot amb *Me-*). Però la terminació *-ay*, *-all* és extraordinària: inexplicable si no admetem que hi ha aquí un encreuament o superposició entre els nostres dos tipus al·lotròpics del mateix ètimon *Mislata* i *Mestalla*: aquest forniria la terminació, i, l'altre, la resta. En les variants tardanes trobades per Ga. Soriano la primera *l* (conservada en les dades més antigues) es perdé evidentment per dissimilació.

Com que en els NLL més antics de Múrcia hi ha enorme participació de noms propis catalans —NLL i NP (com l'*Argenter* de la p. 223— potser més val admetre encreuament amb el cat. comú *mestall*, que és *mestay* en cat. or. i balear). Una altra explicació fóra una dual àrab *meslatajn* 'dues *mis(c)ulatas*'.

En tot cas duplicat del valencià *Mislata*. No cal dir que, en aquesta zona, les séquies i llurs confluències es troben en massa, i que d'una d'aquestes deugué venir el *Mezlatata* murcià, que el català *Argenter*, o altres dels catalans colonitzadors, modificaren superposant-hi llur *mestay*. Segui com vulgui dels detalls, aquí tenim una brillant confirmació de la nostra etimologia de *Mislata* i *Mestalla*.

Acabem descartant algunes pistes falses, a base de vagues parònims, que podrien desorientar algú. És possible, però no ens toca a nosaltres demostrar-ho ni descartar-ho, que el nom de la petita ciutat siciliana de *Mistretta*⁵ vingui de l'àrab *misrād* 'erm'; però aquest mot àrab no serviria com ètimon de *Mislata* puix que no convé pel sentit al nom d'una séquia, i no lligaria amb la nostra *l* ni amb la *a*, com ho mostra el nom de lloc de Sicília.

Amb *Mustieles* hi ha només una vaga i imperfecta semblança: és NL, «*Xopada de mustièles*», te. Alberic (XXXI 12.18), i cogn. peculiar val. (*AlcM* només a Burjassot, Cast.Pna. i Val.). Probt. de l'àr. *mustâbil* «dignus» (*RMa.*) 'meritori, bo' (*PAlc*; Dozy, *Suppl.* I, 42b), car en vulgar això devia pendre la forma *mustebél* (cf. *neztebel* «merecer» *PAlc.* 300.22).

¹Si un gentilici *manzili* es refereix a aquest *Manzil* «*Atà*, encara val menys com a indicatiu per a *Mislata*: es pot aplicar a qualsevol de les vintenes de compostos *Massal*-coneguts; i ja es veu que aquí tampoc hi hauria la síncope postulada per S.

Guarner.—²Només en el poc fundat diccionariet de Belot; i estrany sens dubte a l'àrab d'Occident: manca Dozy, *RMa.*, *PAlc.*, Lerchundi, Beaussier.—³*Discurso sobre la distribución de las aguas del Turia y Tributos de los Azequeros*, Val. 1928.—⁴*Lois et Coutumes qui règlent les canaux d'irrigation de Catalogne et Valence*, 1840.—⁵Cf. el que en conta Mariana: «en 1382 --- en Sicilia andaban las cosas alteradas, porque Artal de Alagón, conde de *Mistreta*, por la mucha autoridad y poder ---» (*Hist. de Esp.*, XVIII, cap. 5, Rivad. XXI, 9b).

MISQUEROL

Roca Misquerol, en el terme de Catí (Ports de Mollera). (XXVIII, 100.2).

ETIM.

Les notes de l'enquesta de 1962 indiquen que aquesta roca quedava situada a mig aire d'un cingle més alt. *Misquerol* s'ha d'explicar, doncs, com un nom en què s'han barrejat la forma catalana *mig querol* amb la mossàrab *nisquerol <(e)n(u)s querol, 'avall del querol' o sigui 'enjús o avall del cingle'. J.F.C.

MISSA, Pui de la ~

Cim prop de la ribera d'Estaoon i de Ribera de Cardós (alt Pall.) (XXXVII, 67.19; 68.22).

HOMÒNIMS

Carrer de Missa, davant l'església de la Roca d'Albera (Vallespir); *Plaça de Missa*, a Cànoes (Rosselló); *El Pontet de Missa*, damunt la vall d'Eina (Alta Cerdanya); *Missa de Baix*, església de Cubells (Noguera) (*DECat.* v, 656a6-11).

ETIM.

Missa té aquí l'accepció popular d'"edifici de l'església d'una població". (*DECat.* v, 656a3-13).

Missalgar, V. *Massal*- *Missamandell*, V. *Massal*-*Missamaroi*, V. *Massal*- *Missels*, *Plana*-, V. *Misser*

MISSER

Misser Arnau, partida del terme de Lluçmajor (Mall.), a un quilòmetre al S. de Lluçamet (Masc. 38F5).

S'Hort de Can Missèr, partida del terme de Selva (Mall.) (XLI, 63.5).

Es Missèr, partida del terme de Santa Margalida (Mall.) (XLI, 30.1; 11H10).

Camp de Missèr, en te. de Sant Julià de Cerdanyola